

Lagnustund Javnaðar-floksins

Javnaðarflokkurinn var fyrri einum eyðmýkjandi tapi á lögtingsvalinum 7. júlí.

Flokkurinn misti helvtina av atkvøðunum og úrslitið er tað ringasta síðani í 1932.

Í flokssøguni verður valið í 1954 hildið at vera vánaligt, men tá fekk flokkurinn hóast alt 19,8 prosent av atkvøðunum.

Hesuferð fekk flokkurinn bara 15,4 prosent av atkvøðunum og misti mannin í Eysturoynni fyrri fyrstuferð í 58 ár.

Tað var um reppið, at Javnaðarflokkurinn misti umboðan sína í Norðoyggjum.

Har fór Sjálvstýrisflokkurinn fór fram um tann sos-

ialdemokratiska arbeidar-flokkinn – í fiskivinnu- og útróðrarbýnum burturav.

Og í hølunum eru Sambandsflokkurinn og Kristiligi Fólksflokkurinn – sum í høvuðsheitum er ein flokkur við misnøgðum tjóðveldisfólki og javnaðarfólki.

Í høvuðstaðnum minkaði flokkurinn meiri enn niður í helvt – úr 2500 niður í umleið 1000 atkvøður.

Í Suðurstreymoy er annars floksformaðurin, Marita Petersen, er vald.

Úrslitið var tí eisini eitt stórt mislitið á floksins leiðslu, hóast mong halda, at Marita Petersen hevur tikið seg nógv fram sum

politiskur oddamaður, og at hon hevur klárað arbeidið sítt væl, tá hugsað verður um ta hurlivasatið, vit hava.

Flokkur í djúpari samleikakreppu og hugsjónarloysi. Men valúrslitið var væntandi. Og úrslitið hevði verið lítið frægari, um Verkamannafylkingin ikki stillaði upp. Hon byrgdi fyrri, at fleiri móguligar javnaðar-atkvøður fóru til Sambandsflokkinn og aðrar flokkar.

Valúrslitið var ikki bara væntandi, tí veljarakanningar søgdu frá, at Javnaðarflokkurinn fór at fáa ein frammaná.

Landsfundur floksins í apríl avdúkaði eisini ein flokk í djúpari kreppu:

- í realitetskreppu.
- í hugsjónarloysi.
- og í samleikakreppu.

Sá og hoyrði leiðsla floksins ikki hetta á landsfundinum, er hon valla búgvin til tað, sum hon er vald til.

Í staðin fyrri at taka sær – ja, lægði er tað – fáu álvarsomu ávaringarnar í álvara, hefti floksformaðurin seg í tað positiva hjá einum lutakara um, at í Føroyum eru hóast alt nógvir fyrimunir at búgva.

Fyrr var illa, men hví eru 4000 fólk rýmd? Og hví hevur hópurin av fólki í kvittanum at rýma, men halda seg aftur, tí tey hava ikki fingið nakað djóbb?

Arogansa

Hetta er ein av orsökunum til valósigur Javnaðarfloksins.

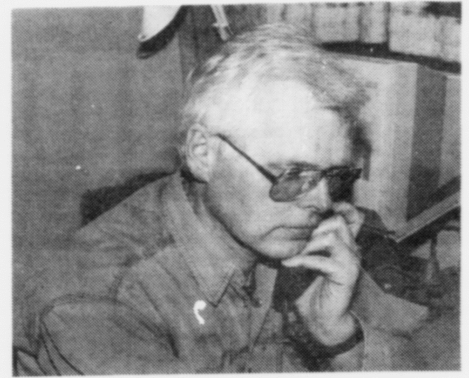
– Men hví tapti tann sosialdemokratiski arbeidarflokkurinn – fólksins flokkur – so dyggiliga?

Orsøkirnar eru nógvir. Og tey flestu hava sínar metingar. Eisini undirritaði.

Tað ber ikki til at fara út í æsir í eini blaðgrein. Men høvuðsorsøkirnar eru eftir mínum tykki – umframt tað, sum vit øll vita um truplar tíðir:

- ein ótrúlig arogansa
- eitt minni gott – fyrri ikki at siga vánaligt – politiskt handalag
- og ein ótrúligur fjarleiki og vantandi kunnleiki til livikorini hjá vanligar føroyingum, veljara Javnaðarfloksins.

Umframt at arrogansan er komin til sjóndar í verum-áta, so finnan vit hana í viðurskiftunum til fakfelagini, ráðgevarar, álitisfólk og vanligar flokslimir.

Javnaðarflokkurinn er – eftir vanligari evropeiskari politiskari læru – ein sosialdemokratiskur arbeidar-flokkur. Flokkurinn er sprottin úr arbeidarafelagunum, og hóast formligt samband ikki hevur verið við fakfelagsrørsluna, hava viðurskiftini verið rættliga góð.

Um ikki við allan flokkinn, so við partar. Og flokkur og fakfeløg hava sum oftast kunna drigið somu línu – at skapa fólkinum sosialt rættvísi – hóast kinkur onkuntíð hevur verið í. T.d. í samband við prístalsbroytingarnar í 1980. Men í tí yvirskipaða politikkinn hevur endamálið verið tað sama.

Men hetta valskeiðið fór áralagið heilt út av lagi. Og eftir mínum tykki hevur tvídrátturin og vantandi samstarv við Fiskimannafelagið, og øll tann blaðskrivning, sum av tí er sprottin, havt avgerandi týðning fyrri vanlagnu Javnaðarfloksins.

Leiðsla Javnaðarfloksins átti at dugað at sæð, hvørjar avleiðingar hetta vantandi samstarv fór at fáa. Men tað dugði hon ikki. Um hon hevði dugað tað, so hevði hon so seint sum í vár kunna sæð, at tað framvegis bar til at fáa viðurskiftini við Fiskimannafelagið og Óla Jacobsen á beint.

Men Javnaðarflokkurinn trossaði.

Virdi ikki fiskivinnustarvsnevndina

Misálitið millum landsstýrið og Fiskimannafelagið tók seg upp, tá landsstýrið ikki vildi leggja mál fyrri fiskivinnustarvsnevndina, hóast lógin greitt og týðuliga sigur, at landsstýrið leggur uppskot um lógir, kunngerðir og reglugerðir, sum hevur við fiskivinnuna at gera, fyrri nevndina til ummælis.

Men hetta varð ikki gjørt og, minnst meg rætt, samtykti landsstýrið í tveimum fótum kunngerðir, áðrenn tær vórðu lagdar fyrri fiskivinnustarvsnevndinam, sum annars skuldi vera ráðgevandi nevnd hjá landsstýrinum.

Hetta góðtók nevndin

ikkí, og Fiskimannafelagið steyndi. Hóast úrskurðurin segði, at mál skuldi leggjast fyrri fiskivinnunevndina, tá tey vóru "pátenkt", sum sjálvandi er fyrri eina samtykt, tulkaði táverandi landsstýrismaður í fiskivinnumálum og fiskivinnustjórnin, at "pátenkt" var, tá málið var samtykt.

Hetta ljóðar sum ein skemtisøga, men hetta er satt. Og var nakað av vilja í Javnaðarflokkinum til at fáa góð viðurskifti við Fiskimannafelagið kundi flokkurinn sagt, at slíkt góðtók hann ikki. Men har hendi einki.

Nú var skriðan lopin og hon tók nógv við sær. Av fleiri málum skulu bara tvey nevast afturat: ætlanin hjá landsstýrinum at skerja minstuløn skipsfiskimanna.

Málið kemur ikki bara undir arogansuna, sum hevur eyðkent arbeislag landsstýrisins, men eisini undir tað, sum eg kalli vánaligt politiskt handalag.

Hetta málið er so eyðmýkjandi fyrri Javnaðarflokkinn, at tað hevur fingið mangan gamlan javnaðarman at stúrsa við. At lata sær lynda harraboð frá donsku stjórnini, at nú skal minstulønin skerjast!!!

Fyri tað fyrsta so hevur hann ella hon, sum góðtekur eini slík boð, ikki politiskt tev, tí øll, sum hava eitt sindur av politiskari kenningu, vistu, at hetta fór ikki bara at elva til stríð í Javnaðarflokkinum, men eisini eisini í samgonguni. Umframt tað, at roknast kundi við, at Fiskimannafelagið fór at gera bart.

Sum felagið eisini hótti við, áðrenn málið varð ioyst eftir eina mannminkandi viðgerð.

Hugsjið tykkum hassarðspælið: at rissikera at flotin varð lagdur fyrri at spara sjei milliónir krónur!!!

Tey flestu kunnu helst verða samd um, at tað er burturvið, at fiskimenn, sum kanska hava forvunnið eina hálva millión ein part av árinum, ikki eisini skulu hava minstuløn.

Var landsstýrið áhuga at gera nakað við hetta málið, so ivist eg ikki í, at hetta

